

Apró óriások

Nemrégiben egyik kedves ismerősnkel beszélgettünk, aki árdeklődtt hogylőtünk felől. Őppen ekkor kapott a főrjem egy telefonhá-vájst, nem től rászás há-rekkel. Ez aztin meghatározta a beszélgetés további menetét. Amikor is már alaposan kipanaszkodtuk magunkat, ismerősnk csak annyit mondott: "Ide figyeljete! Nem ezek az őlet igazin nagy dolgai!"

Azta egyre tbbet beszélgetünk a családban arról, hogy melyek az őlet valban nagy dolgai? Természetesen a munka, a megölhetés, a háztartás, az iskola ezek mind-mind nagy dolgok, meghatározók. Ennél azőt továbbiamentn, ős ráj kellett jnnn, hogy vannak "nagyobb" dolgok is ezekenl: egy baráti lőtogatás, mosogatás a pőrunk helyett, jőitő a gyermekkel egy rohanás hátkőznapi, lelni leckőt ő-rni mellő - akkor is ha nincs időnk, egy kiadás családi beszélgetés a vacsoraasztaln...

Itt a nyő, mindannyian pihenőre, kikacsolásra vőgyunk. Nagy dolgokra, maradandákra, emlékezetesekre. Ugye elhiszik nekem, hogy ez nem pőnz ős anyagi jőlőt kőrdőse? Ha az őlet nagy dolgait keresik ezen a nyőron, akkor keressők a kapcsolatot őnmagukkal, társukkal, családtagjaikkal! Őljő meg az őlet aprő őrőmeit, amelyek emlékezetesső, maradandővő tehetik ennek a nyőrnak is az emlékeit!

ő

Gerlai Krisztina